

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันวัฒนธรรมและศูนย์วิจัยศิลปะ สสส.

ศิลปะ สร้างสุข

ศิลปสร้างสุข วัฒนธรรมสานสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน

ฉบับที่ 21 เดือน มิถุนายน - กรกฎาคม 2558

www.artculture4health.com

Wลเมืองตื่นรู้
(เด็กบันดาลัย)

04

แรงบันดาลใจ
“วาดฝัน วาดอนาคต”
ให้สองขาไปได้

11

ทำไมต้อง
เด็กบันดาลัย
(ตอน 2)

14

ศิลปะแบ่งบ้านที่
ภูพานน้อย

16

นิทานชุมชน .. เล่นที่บางลำพู ตอน บางลำพูของฉัน

19

เปิดบ้าน “ศิลปะสร้างสุข”

เยาวชน...

“คิดได้ คิดเป็น คิดเปลี่ยน”

...งานจบแต่ความคิดสร้างสรรค์ และการ
ทำงานต่อเนื่อง ยังไม่จบ...

จากงานมหกรรมสื่อและพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว ตอน เด็กบันตาลีใจ คิดได้ คิดเป็น ที่ผ่านมานอกจากเราจะได้เห็นพลังและศักยภาพของเยาวชนในการทำงาน และปล่อยความคิดสร้างสรรค์ออกมามากมายแล้วนั้น เรายังพบว่าเด็กและเยาวชนปัจจุบันนี้กล้าแสดงออก กล้าคิด และกล้าทำมากขึ้น เห็นได้จากผลงานและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งกับตัวเด็ก เยาวชน ครอบครัว สังคม และชุมชน ที่เยาวชนนำมาเสนอ เพราะทุกๆ โครงการสังเกตได้ว่ามุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชน คิดได้คิดเป็น และคิดเปลี่ยน เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้ แสดงออกในความคิดสร้างสรรค์ และประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

...นี่จึงเป็นที่มาให้ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ผนึกภาคีเครือข่ายด้านสื่อ และพื้นที่สร้างสรรค์ กว่า 200 องค์กร เสนอ 5 นโยบายยุทธธรรมเพื่อเด็ก เยาวชน ขยาย “1 ชุมชน 1 พื้นที่สร้างสรรค์” ต่อสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) อาทิ รศ.จุมพล รอดคำดี ประธานคณะกรรมการธิการปฏิรูปการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ประธานคณะกรรมการธิการปฏิรูปค่านิยม ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรมและการศาสนา และรศ.ประกายพร นิยม เลขานุการคณะกรรมการธิการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่รับไปขยายผลต่อ

และนั่นจะเป็นการปฏิรูปครั้งใหญ่ที่จะเป็นส่วนสำคัญช่วย และส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนไทย คิดได้ คิดเป็น และเติบโตเป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ต่อไป...

ซึ่งในจุลสารฉบับนี้ มาดูกันครับว่า ข้อเสนอ 5 นโยบายยุทธธรรมเพื่อเด็ก เยาวชน มีอะไรบ้าง และแต่ละข้อเสนอั้นให้ความสำคัญอย่างไร ? เด็กและเยาวชนจะได้ประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร ? มีเฉลยในเล่มครับ

นอกจากงานมหกรรมสื่อและพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว ตอน เด็กบันตาลีใจ คิดได้ คิดเป็น แล้วยังมีกิจกรรมที่เกิดขึ้นอีกมากมาย อาทิ งาน Cat T-Shirt ที่แผนงาน

สื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ ได้มีส่วนร่วมและจัดประกวด ออกแบบเสื้อยืด ในหัวข้อ “อย่าปล่อยให้เด็กอ้วน” ลอดหวาน มัน เค็ม เพิ่มผักและผลไม้ จากการแข่งขันมีผลงานเข้าร่วมประกวดมากมาย แต่มีเสื้อเพียง 7 ลายเท่านั้นที่ได้รับรางวัล จะน่าสนใจแค่ไหน ต้องลองเปิดอ่านดูครับ

กิจกรรมไม่หมดเพียงเท่านี้ จุลสารศิลปะสร้างสุขมีเนื้อหาสาระที่น่าสนใจมากมายที่รวบรวมไว้ภายในเล่ม...ที่สำคัญเรายังเปิดรับสมัครสมาชิกฟรีอีกด้วย ผู้ที่สนใจ ส่งชื่อที่อยู่มาที่ ruethairatja@gmail.com ครับ จากนั้นรอรับจุลสารฟรี! ได้เลยตามที่อยู่ที่ตั้งมา ...อย่ารอช้ามาร่วมเป็นครอบครัวเดียวกันนะครับ

นายคณิศ หวังบุญชัย

ผู้จัดการแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

CONTENTS

เปิดบ้านศิลปะสร้างสุข	2
เรื่องคนประจำฉบับ	
พลเมืองตื่นรู้ (เด็กบ้านดาลใจ)	4
เด็กไทยคิดได้ คิดเป็น	9
รายงานพิเศษ	
แรงบันดาลใจ วาดฝัน วาดอนาคต	11
ให้สวยงามได้	
รอบบ้านคนศิลป์	
ทำไมต้อง... เด็กบ้านดาลใจ ตอน 2	14
สุขจากเครื่องง่าย	
ศิลปะแข่งบานที่ภูพานน้อย	16
สุขจากเครื่องง่าย	
นิทานชุมชน... เสน่ห์บางลำพู	19
ตอน บางลำพูของฉัน	
คนศิลป์สร้างสุข	21
เก็บตกมาฝาก	23

วิสัยทัศน์ (Vision)

"มุ่งสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสร้างเสริมสุขภาพทั้งในระดับปัจเจก ระดับชุมชน ระดับสังคม โดยใช้คุณค่าและอัตลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรม ที่เข้าถึงทั้งความจริง ความดี ความงาม และความสุข โดยพัฒนาศักยภาพภาคีเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Change Agents) ได้แก่ ศิลปิน เยาวชน ผู้นำชุมชน เพื่อเป็นตัวแทนในการเปลี่ยนแปลงที่เป็นพลวัตร พัฒนาประเด็นการเปลี่ยนแปลง (Change Issue) สร้างสรรค์งานศิลปะอย่างมีส่วนร่วมโดยใช้เครื่องมือ กระบวนการศิลปวัฒนธรรมเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Art & Culture Process of Change) ที่สอดคล้องกับบริบท สถานการณ์และกลุ่มเป้าหมาย เป็นกระบวนการสังคมที่ก่อให้เกิดศิลปะสร้างสรรค์ พื้นที่สร้างสรรค์ ชุมชน-สังคมต้นแบบ ที่มุ่งหวังการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ค่านิยม ทักษะสติ และพฤติกรรมสุขภาวะ เน้นจิต-ปัญญา สร้างระบบกลไกคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม อันเป็นรากฐานสำคัญของภาคีสุขภาวะ สังคมสุขภาวะ นำไปสู่การสร้างนโยบาย กลไกความเข้มแข็ง ชีตความสามารถ ในการจัดการดูแลสมรรถภาพของตนเอง สังคม สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะและสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน"

“พลเมืองตื่นรู้”

(เด็กบ้านดงใจ)

...หนึ่งในสาระสำคัญของการปฏิรูปประเทศ 18 ด้านในขณะนี้ ประเด็นที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าปัญหาบ้านเมืองอื่นๆ นั่นคือเรื่องการปฏิรูปสื่อสารมวลชน...

เนื่องจากที่ผ่านมาได้ถูกหวงติงจากสังคมว่าเป็นผู้ขยายปมสร้างความขัดแย้ง อีกทั้งการนำเสนอเนื้อหาสาระก็ไม่เกิดประโยชน์แก่ผู้รับสารเท่าที่ควร โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ที่กลับไม่ได้รับผลผลิตที่สร้างสรรค์ ที่จะนำพาไปสู่อนาคตของชาติที่มีคุณภาพ มีหน้าข้างพวกเขาพลัดหลงไปในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะความไม่เท่าทันสื่ออีกด้วย

เด็กไทย คิดได้ คิดเป็น ...

...ข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่องสื่อและพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว จะเข้มแข็งได้ทุกภาคส่วนในสังคม ต้องมีส่วนร่วม ด้วยเหตุนี้ภาคีเครือข่ายด้านสื่อและพื้นที่สร้างสรรค์ กว่า 200 องค์กร นำโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างสรรค์สุขภาพ สสส., แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ, แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน, แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน จึงจัดมหกรรมสื่อและพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว ครั้งที่ 1 ตอน “เด็กบันดาลใจ” ที่แอร์พอร์ตลิงค์ มักกะสัน ระหว่างวันที่ 22-24 พ.ค.ที่ผ่านมา พร้อมผลักดันข้อเสนอ 5 ด้านให้แก่สภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) เพื่อหวังว่าการปฏิรูประบบมวลชนครั้งนี้จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้เด็กเยาวชนไทย คิดได้ คิดเป็น และเติบโตเป็นพลเมืองที่ตื่นรู้

ซึ่งนายदनัย หวังบุญชัย ผู้จัดการแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. บอกว่าที่ผ่านมา กระบวนการปฏิรูปสื่อ ให้ความสำคัญอย่างมากกับเรื่องที่มีส่วนร่วมของผู้บริโภคสื่อ การเฝ้าระวังดูแลสื่อ และการรู้เท่าทันสื่อโดยอยู่บนหลักการของเสรีภาพสื่อบนความรับผิดชอบ และการสร้างความเป็นพลเมือง ที่นับว่ามีประโยชน์อย่างมากต่อเด็ก เยาวชน จะพัฒนาเยาวชนไทยให้คิดได้ คิดเป็น ปลุกฝังให้เด็กเยาวชนเท่าทันสื่อ สามารถใช้สื่อให้เป็นประโยชน์ ไม่ตกเป็นเหยื่อของสื่อ ในงานมหกรรมสื่อและพื้นที่สร้างสรรค์เพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว ครั้งที่ 1 ตอน “เด็กบันดาลใจ” จึงเกิดข้อเสนอของภาคีเครือข่ายด้านสื่อและพื้นที่สร้างสรรค์ กว่า 200 องค์กร 5 ข้อขึ้น คือ...

► ดนัย หวังบุญชัย
ผู้จัดการแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรม
สร้างเสริมสุขภาพ สสส.

1. | องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมประกาศนโยบาย “1 ชุมชน 1 พื้นที่สร้างสรรค์”

โดยร่วมมือกับทุกภาคส่วนในชุมชนจัดให้มีสื่อสร้างสรรค์ พื้นที่สร้างสรรค์ทางกายภาพ ซึ่งคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้ การเข้าถึง และการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน และครอบครัวอย่างแท้จริง

2. | ในกระบวนการปฏิรูปการศึกษาควรบูรณาการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ เรื่อง สื่อสร้างสรรค์ ทำกับสื่อ และพื้นที่สร้างสรรค์

ในหลักสูตรการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบ ทุกระดับ และให้มีการพัฒนาครูที่มีความเข้าใจ

3. | ทุกภาคส่วนร่วมสนับสนุนให้เกิดกลุ่ม องค์กรของเด็กเยาวชน ในทุกชุมชน ทุกจังหวัด

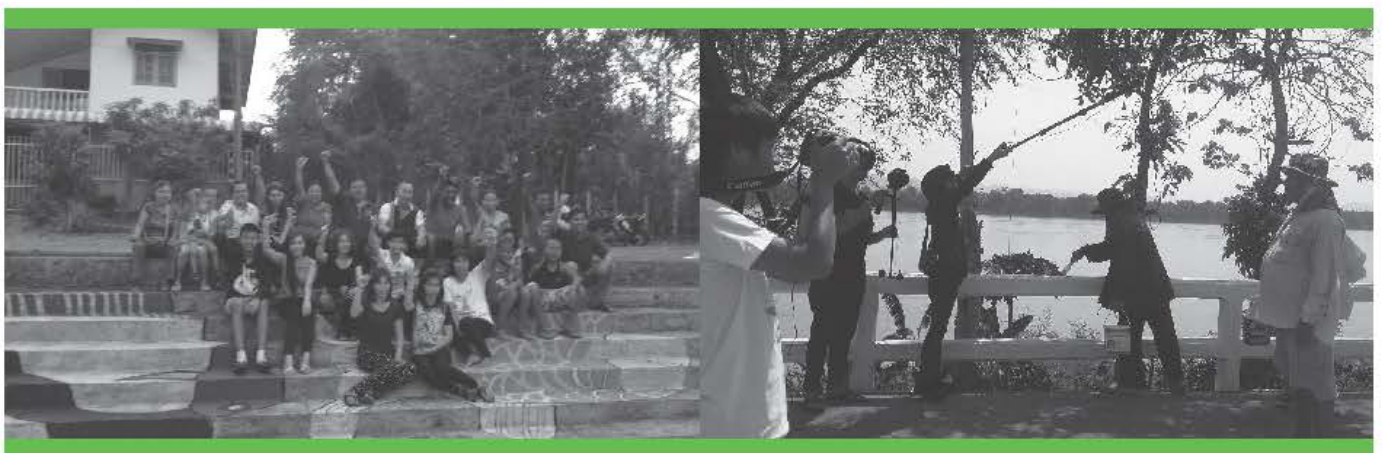
โดยให้เด็กมีความเป็นอิสระในการสร้างสรรค์และบริหารและจัดการโดยเด็กและเยาวชนเอง รวมทั้งมีการสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่องจากท้องถิ่นและหน่วยงานภาครัฐ

4. | มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ในชุมชนทุกแห่ง ให้เป็นพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัว

ได้แก่ แหล่งเรียนรู้ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม รวมถึงแหล่งเรียนรู้อื่นๆที่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐ เอกชน ให้ตอบสนองการเรียนรู้ของเด็กแต่ละช่วงวัยให้เด็กได้เข้าถึงและมีส่วนร่วม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) และครอบครัว

5. | เพื่อความเข้มแข็ง และยั่งยืนในการพัฒนาพลเมืองที่ตื่นรู้

จึงเสนอให้กองทุนต่างๆที่มีอยู่ และจะเกิดขึ้นในอนาคต จัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนนโยบาย 1 ชุมชน 1 พื้นที่สร้างสรรค์ โดยกำหนดสัดส่วนงบประมาณที่ชัดเจน และออกระเบียบที่เอื้อต่อการเข้าถึง และเปิดโอกาสให้กลุ่ม และองค์กรของเด็กเยาวชนและครอบครัว เข้าถึงได้อย่างเสมอภาค

▶ น้องมีม
กัญญาวิร์ อ่อนสลุง

โดยนายदनัย หวังบุญชัย บอกเพิ่มเติมว่า ทั้งนี้ สปช. ได้เคยรับข้อเสนอไปพิจารณาในคณะกรรมการทั้ง 3 ชุด คือ 1. คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 2. คณะกรรมการปฏิรูปการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 3. คณะกรรมการปฏิรูปค่านิยม ศิลปวัฒนธรรม เพราะเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับภารกิจของสปช. อยู่แล้ว โดยเฉพาะการเพิ่มหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ เรื่อง สื่อสร้างสรรค์ เท่าทันสื่อ ซึ่งเหล่านี้เป็นงานที่สปช. กำลังดำเนินการอยู่แล้ว แต่ยังได้ลงรายละเอียดอยู่ในขั้นตอนการทบทวน วิธิการ ซึ่งหลักของการปฏิรูปสื่อและการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้น อาจแบ่งเป็น 4 ระยะ ใช้เวลาหลายปีกว่าจะเห็นผลทั้งหมด เพราะต้องใช้เวลาในการทำงานพอสมควร การปฏิรูปไม่ใช่เรื่องที่จะทำได้ง่ายๆ แต่อะไรที่สามารถทำได้ทันทีจะเร่งให้เกิดผลรูปธรรมใน 1 ปี ที่สำคัญคือ สังคมทุกภาคส่วนต้องตระหนักเห็นความสำคัญเกิดความตื่นตัวในเรื่องนี้

งานมหกรรมสื่อและพื้นที่สร้างสรรค์เพื่อเด็กเยาวชน และครอบครัว ครั้งที่ 1 ตอน “เด็กบันดาลใจ” จึงเป็นเสมือนงานแรกที่มีการนำเรื่องนี้มาเปิดเผยและแน่นอนด้วยพลังของเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นนี้ จะเป็นพลังที่แข็งแกร่งที่จะมีเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานอย่างแน่นอน เพราะเด็กทุกวันนี้ คิดได้ คิดเป็น เห็นได้จากโครงการต่างๆ ที่เกิดขึ้นแล้ว ณ ตอนนี้อย่างโครงการ “สื่อ...อวดดี” โครงการที่อยู่ภายใต้การสนับสนุนให้เยาวชนทำงาน Active Citizen โครงการนี้ทำเกี่ยวกับการลดปัญหาขยะภายในชุมชน ของเยาวชนกลุ่มเมล็ดข้าวเปลือกไทยเบ้ง ตำบลโคกสูง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี

ซึ่งน้องมีม หรือ นางสาวกัญญาวิร์ อ่อนสลุง ตัวแทนกลุ่มบอกว่า ชุมชนของตนมีปัญหारेื่อง “ขยะ” ซึ่งกำลังเป็นเรื่องใหญ่ของชุมชนเพราะคนส่วนใหญ่เสียด่าเก็บขยะแล้วคิดว่าเดียว อดบ. ผู้นำในหมู่บ้านจะจัดการเอง ไม่ใช่เรื่องของใครที่จะเป็นผู้ดูแลโดยตรง ขยะชิ้นเล็กชิ้นน้อยก็ทิ้งโดยไม่ใส่ใจทางกลุ่มจึงเก็บข้อมูลเบื้องต้นก็พบว่า บ่อทิ้งขยะก็เต็ม และยังมีอยู่ใกล้กับที่นาของชาวบ้าน ทำให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย เพราะทุกคนลืมนึกไปว่าบ้านโคกสูงเป็นหมู่บ้านใหญ่เมื่อทุกคนทิ้งขยะเพียงแค่นละชิ้น ทุกวัน กองขยะใหญ่ขึ้นๆ แต่ทุกคนกลับตั้งข้อรังเกียจ “ทำไม...ไม่มีใครมาจัดการกับขยะเหล่านี้เสียที” แล้วทั้งหมดมันเป็นเรื่องของใคร ? ตนจึงเอาปัญหาเหล่านี้สื่อสารผ่านสื่อหนังสือ และละครหุ่นมือ ผลที่เกิดขึ้นหลังจากที่ทำโครงการพบว่า หนังสือและละครหุ่นมือที่เด็กๆ ทำนั้นสามารถจุดประกายให้คนอื่นได้รู้ ได้ดู ได้ฟังปัญหาขยะในชุมชน จนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมารทิ้งขยะ หันมาสนใจชุมชนมากขึ้น ทำให้ปัญหาขยะในชุมชนลดลง ซึ่งนี่ทำให้ตนเชื่อว่าพลังของเด็กทุกคนเป็นสิ่งมหัศจรรย์ และสามารถทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้กับสังคมไทยของเราได้ “เมื่อให้ออกาสเรา ต้องเชื่อมั่นว่าเราทำได้”

▶ น้องยีน อริศรา มหาพันธุ์

ด้านน้องยีน หรือ นางสาวอริศรา มหาพันธุ์ เด็ก ริมโขง ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม บอกว่า ตนเองและเพื่อนทำโครงการฮักไทแสบ่ โครงการที่จุดประกายให้เด็กและเยาวชนคนรุ่นหลังหันกลับมาทำงานเพื่อชุมชน พัฒนาชุมชนกันมากขึ้นท่ามกลางสังคมที่เทคโนโลยีกำลังเข้ามาอย่างโหมกระหน่ำ ทุกคนชุมชนอยู่กันอย่างไม่สนใจใคร ผ่านหนังสือสารคดีสั้น เรื่อง ฮักไทแสบ่ และสามารถตีด้วยพลังของเด็กๆ ที่ผู้ใหญ่บางคนมองว่าเป็นเด็กไม่ตี มองว่าเป็นคนไม่มีศักยภาพ แต่เมื่อเขาลุกขึ้นมาทำประโยชน์เพื่อชุมชนอย่างจริงจังและตั้งใจ ทำให้คนในสังคมหันกลับมาใส่ใจชุมชนตนเองเพิ่มมากขึ้นได้ เมื่อหนังสือสารคดีสั้นได้นำไปเผยแพร่ผลปรากฏว่า ความสุขในชุมชนเริ่มกลับมา สามารถลบค่าลบประมาทที่ชุมชนมองว่าเด็กๆ ในชุมชนเป็นเด็กไม่มีอนาคต เป็นภาระของชุมชนลงได้ ที่สำคัญยังสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นอีกด้วย... ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นผลมาจากการเปิดพื้นที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออก มีพื้นที่ให้เด็กๆ ได้ยืน และนำเอาความสามารถ คักยภาพที่มีในตัวเองมาทำประโยชน์เพื่อสังคมนั่นเอง

▶ น้องก๊วก นิชชา เอเม-ศิริ

ส่วนน้องก๊วก หรือ นางสาวนิชชา เอเมศิริ เยาวชน จากกลุ่มดินน้ำมัน ทำกิจกรรมในพื้นที่ ชุมชนป้อมมหากาฬ ชุมชน บ้านบาตร ชุมชนวัดสระเกษ-ตรอกเชียงไต้ และชุมชน สิตาราม บอกว่า ในฐานะที่ตนเป็นเด็กและเยาวชนคนหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองที่มีความแออัด เบียดเสียด สกปรก ขาดความปลอดภัย พื้นที่ที่เต็มไปด้วยผู้คนจำนวนมาก ทำให้คนในชุมชนไม่มีระเบียบในตนเอง ขาดการเคารพกฎ การอยู่อาศัยร่วมกัน ทำให้พื้นที่ส่วนตัว พื้นที่สาธารณะในชุมชนสกปรก ขาดการดูแลเอาใจใส่ เด็กที่อยู่ภายในชุมชนซึมซับความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดในชุมชน เช่น การทิ้งขยะ การกำจัดขยะ การแยกขยะ เด็กจะมีพฤติกรรมการเล่นแบบ ตนและเพื่อนๆ จึงทำโครงการสร้างสื่อสร้างสรรค์ร่วมกันดูแลสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความเข้าใจใหม่ที่ถูกต้อง ปลูกจิตสำนึกที่ดีที่ถูกต้องลงไปในตัวเด็ก ผ่านกิจกรรมหนังสือสั้นกับขยะ, กิจกรรมกิจกรรมดนตรีสร้างสรรค์, ละครสร้างสรรค์ และ กิจกรรมศิลปะขยะรีไซเคิลขึ้น เพื่อชวนทุกคนมาช่วยกันดูแลสิ่งแวดล้อม ใส่ใจกับปัญหาเล็กๆ แล้วร่วมกันแก้ไข ร่วมกันปรับปรุง ร่วมกับพัฒนาให้ชุมชนน่าอยู่น่ามอง ช่วยกันดูแลสังคมที่ตนเองอยู่อาศัยอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งจากการดำเนินงานมาตลอดทั้งโครงการตนเห็นว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนก็มีศักยภาพในตัวเอง หากเมื่อใดที่เด็กได้มีโอกาสคิด และทำคือเขาก็สามารถทำได้ เพราะตนเชื่อว่าเด็กและเยาวชนอย่างเราๆ คือ ชุมพลังทางปัญญาที่สำคัญจึงจำเป็นต้องปลูกฝังให้รู้จักดูแลสภาพแวดล้อมรอบข้างเพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีในการดูแลสังคมต่อไป นี่เป็นตัวอย่างของเด็กที่มีพื้นที่และมีโอกาสในการทำงานแล้วภายใต้กิจกรรมที่สนับสนุนโดย สสส. และแน่นอนหากเด็กและเยาวชนทั้งประเทศได้มีพื้นที่ ได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนให้มีโอกาสได้ลงมือทำ และข้อเสนอทั้ง 5 ข้อ เรื่องสื่อและพื้นที่สร้างสรรค์เพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว เกิดขึ้นมาเป็นรูปธรรมหลังจากนี้

...ไม่ว่าจะเป็นเพียงแค่เด็ก แต่ผู้ใหญ่เองก็จะเกิดแรงบันดาลใจได้ไอเดียใหม่ๆ นำกลับไปต่อยอดปฏิบัติพัฒนาเด็กๆ ให้เป็นพลเมืองต้นรู้ ที่คิดได้ คิดเป็น ก็เชื่อว่าจะเป็นส่วนสำคัญในการเปลี่ยนแปลงประเทศได้แน่นอน...

...ตลอดระยะเวลา 14 ปีที่ผ่านมา สสส.และภาคีเครือข่าย ได้ร่วมกันส่งเสริมสื่อและพื้นที่สื่อสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนา เด็กและเยาวชนและครอบครัวมาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ ยุทธศาสตร์ 3 ดี คือ สื่อดี พื้นที่ดี และภูมิดี และผลจากการ จับคู่ครั้งนี้ได้เกิดผลงานเป็นรูปธรรม เช่น การผลักดันให้เกิด พ.ร.บ.กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ เกิดการพัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์ใน 107 แห่ง 38 จังหวัดทั่วประเทศ พื้นที่ทางปัญญาเพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดแผนปฏิบัติการร่วมกัน เช่น วาระ-พื้นที่สร้างสรรค์ วาระ-การอ่านแห่งชาติ ฯลฯ ซึ่งเด็กเยาวชนและครอบครัวจะต้องมีความสามารถ เพื่อให้เท่าทันกับโลกในศตวรรษที่ 21 สามารถมีสื่อและพื้นที่สื่อสร้างสรรค์ เพื่อเป็นเครื่องมือสร้าง ภูมิคุ้มกัน และเสริมพลังให้กับเด็กเยาวชนและครอบครัว...

“เด็กไทยคิดได้ คิดเป็น”

ยุทธศาสตร์ทั้ง 3 ดีนี้จะบูรณาการเข้ากับด้าน สุขภาวะอื่นๆ เพื่อสร้างพลเมืองให้ตื่นรู้ เท่าทันสื่อ เข้าใจตนเองและผู้อื่น และมีจิตสาธารณะ รวมทั้งมีศักดิ์ศรีและสร้างความเป็นพลเมืองในการ ใช้สื่ออย่างมีความรับผิดชอบ และเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญที่จะสานพลังเครือข่ายเด็กเยาวชน และครอบครัวอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดสื่อพื้นที่ดีให้กับเด็กเยาวชนและ ครอบครัวทั่วทั้งประเทศ

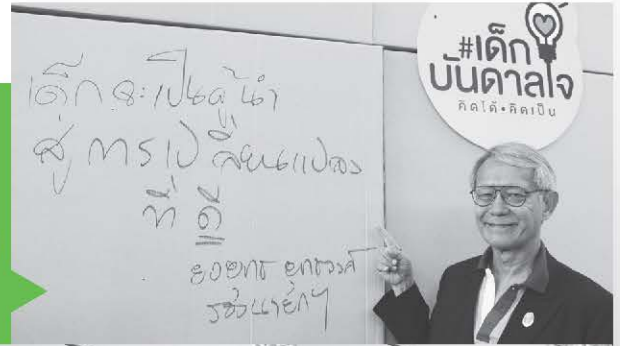
เพื่อให้เด็กและเยาวชนสมัยนี้ เติบโตขึ้นมาเป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ คิดได้ คิดเป็น และสร้างการเปลี่ยนแปลงในสังคมวันนี้ ผู้ใหญ่ฝากถึง #เด็กบัณฑิตใจ ไว้นโยบาย มหกรรมสื่อ และพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ที่ผ่านมา

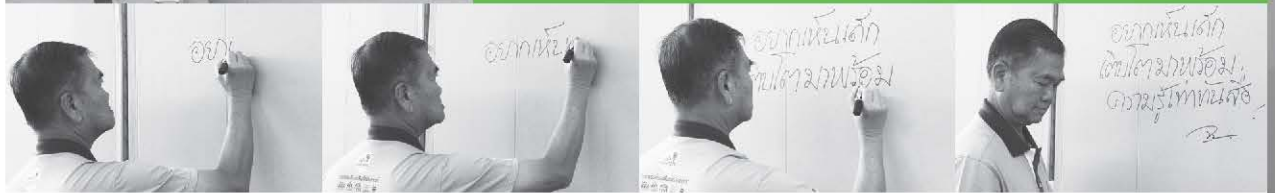
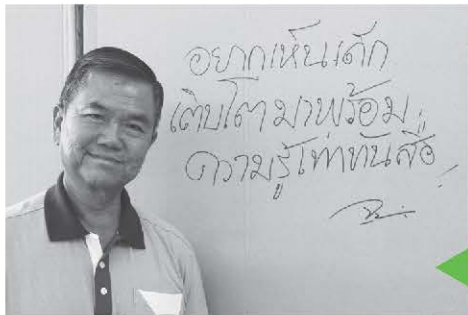
... เริ่มที่ ศ.ดร.ยงยุทธ ยุทธวงศ์ รองนายกรัฐมนตรีด้านสังคม บอกว่า...

“เด็กจะเป็นผู้นำ สู่การเปลี่ยนแปลง ที่ดี”

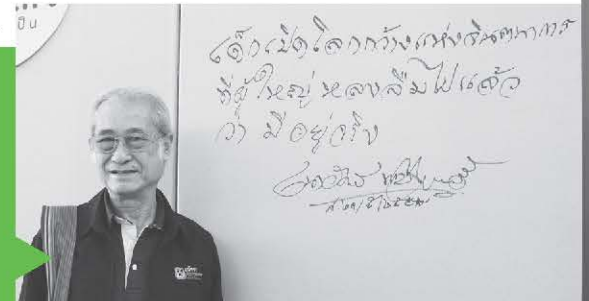
... สำหรับ รองศาสตราจารย์ จุมพล รอดคำดี สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ บอกว่า...

“อยากเห็นเด็ก เติบโตมาพร้อม ความรู้เท่าทันสื่อ”

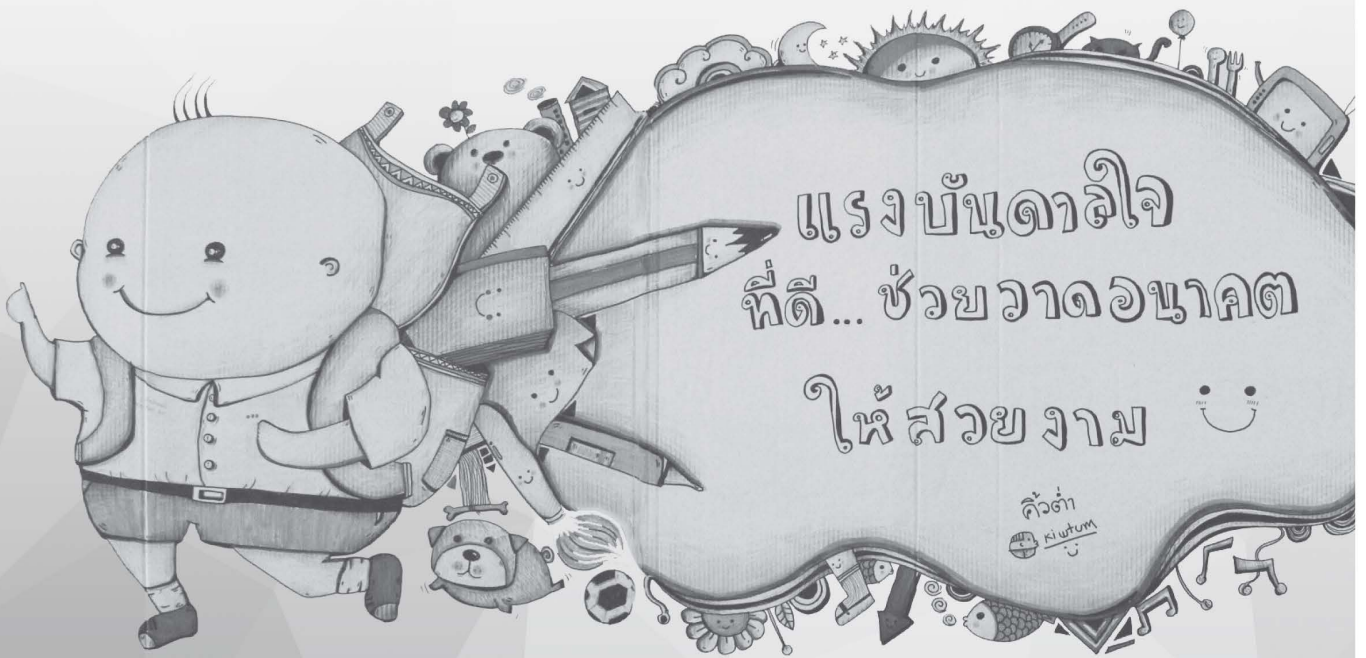

... ส่วน อาจารย์ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ บอกว่า...

“เด็กเปิดโลกกว้างแห่ง จินตนาการ ที่ผู้ใหญ่หลงลืมไปแล้วว่า... มืออยู่จริง”

นี่เป็นเพียงแค่ 3 ข้อความหลักที่เกิดขึ้นเพื่อส่งตรงถึงเด็กและเยาวชนทั้งประเทศ ไม่เพียงแต่จะมุ่งหวังให้เด็กและเยาวชนคิดได้ คิดเป็นแล้ว แต่ยังหวังให้เด็กและเยาวชนแสดงศักยภาพที่มีภายในออกมา หากไม่รู้จะไปแสดงออกที่ไหน #เด็กบันดาลใจ เปิดพื้นที่ เพื่อเด็กๆ แล้ว เข้าไปแชร์ ไปโพสต์ และฝากข้อความถึงผู้ใหญ่ในสังคมได้ เข้าไปเลยที่ www.facebook.com/เด็กบันดาลใจ ไม่นับไอเดีย ที่เสนอมานาจจะถูกหยิบยกไปพัฒนาสังคมต่อไปก็ได้...

มนุษย์ทุกคนเกิดมาถูกสร้างความสามารถ ในการจินตนาการขึ้นมาในจิตใจด้วยกันทั้งสิ้น ซึ่งนับมันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคน การที่จะทำสิ่งต่างๆ ที่เราคิดและจินตนาการเกิดขึ้น เป็นจริงมาได้นั้น ทุกคนต้องจินตนาการเกิดขึ้น ในหัวสมองเราก่อน... ความมุ่งมั่นในตนเอง ความคิดริเริ่มและภาวะผู้นำ ต้องนำทางมาก่อน ก่อนที่จะรังสรรค์ทุกอย่างออกมาจากการ จินตนาการทั้งสิ้น...

จินตนาการเป็นจุดกำเนิดของการตั้งจุด สิ่งที่เราต้องการ เข้าใกล้ขึ้นทุกวัน

จินตนาการก็คือการสร้างภาพ สร้างความรู้สึก ให้เป็นไป ได้ตามความคิดและจิตใต้สำนึก ให้อยอมรับมันไว้เป็นเป้าหมาย เพื่อ ความรู้สึกเหล่านั้นให้กลายเป็นจริงในอนาคต

การสร้างจินตนาการนั้น หลักๆ จะต้องมีความฝันหรือ แรงบันดาลใจก่อน ต้องค้นหาให้เจอว่า ต้องการอะไรในชีวิต แล้ว เริ่มทำมัน เปรียบเช่นเดียวกันกับคนที่ฝันอยากเป็น “นักวาดการ์ตูน นักเขียน” ซึ่งนอกจากบุคคลเหล่านั้นจะเป็นตัวอย่างภาพฝันจินตนาการ ให้กับคนอื่นทำตาม ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายกว่าที่เขาจะก้าวมาถึงจุดนี้ได้...ซึ่ง ทั้งหมดเขาบอกว่า มาจาก “ความฝัน จินตนาการ และแรงบันดาลใจ” ที่เกิดขึ้นและทำตามสิ่งเหล่านั้นมานั่นเอง

...แต่ถ้าจะมาถึงวันนี้ได้ เกิดอะไรขึ้นบ้าง ความฝัน จินตนาการ และแรงบันดาลใจเหล่านั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร และอะไร บ้างจะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำให้เรามุ่งมั่นเดินค้นหามันให้เจอ และ ทำให้เป็นจริง จนประสบความสำเร็จได้ในวันนี้ ...เขาจะเล่าทุกอย่าง ผ่านภาพวาดสไตล์ตัวเอง... เริ่มที่

ชื่อภาพ “แรงบันดาลใจของเด็กชายคิ้วต่ำ”

นักวาด : อนุชิต คำน้อย
นามปากกา : คิ้วต่ำ

คิ้วต่ำ บอกว่า ภาพนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากตอนเด็ก ที่เรามีกะเปาะเป้ ซึ่งเป็นกะเปาะที่ใส่ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นของเล่น, สมุด, หนังสือ, ดินสอ, สี, ปากกา ฯลฯ ซึ่งนั่นก็เหมือนแหล่งเก็บแรงบันดาลใจมากมายเอาไว้นั่นเอง...

ในกะเปาะของเด็กชายคิ้วต่ำนี้เต็มไปด้วยเครื่องเขียน หรืออะไรต่างๆ ที่เป็นแรงบันดาลใจ อยู่รอบตัว มันก็ถูกรวบรวมไปจนถึงสุดท้ายที่สิ่งของทั้งหมดเหล่านี้จะช่วยวาด แต่งเติมจินตนาการและแรงบันดาลใจให้สวยงามได้ ไม่เพียงแต่เด็กชายคิ้วต่ำนะที่มีแรงบันดาลใจ ทุกๆ คนก็มี แค่เรามองสิ่งใกล้ๆ ตัว ก็จะได้แรงบันดาลใจสิ่งนั้น ลองค้นหา แล้วลงมือทำ อาจจะลองเขียน

และวาดเหมือนกับเด็กชายคิ้วต่ำดูก็ได้ พอรวบรวมแล้วทั้งหมดที่ถูกรวบรวมขึ้นก็จะกลายเป็นอนาคตที่สวยงาม...

และที่สุดแล้ว “แรงบันดาลใจ” ของคนเราไม่ได้จบแค่วาดภาพเสร็จ แต่เราต้องผลิตแรงบันดาลใจไปเรื่อยๆ เพราะเมื่อเราผลิตแรงบันดาลใจออกมาคนอื่นจะได้แรงบันดาลใจจากเรา และเราก็ได้แรงบันดาลใจจากคนอื่นด้วย อย่าลืมสร้างแรงบันดาลใจให้กับชีวิต ไม่ว่าจะเป็นความฝันการทำงาน ทุกอย่างที่ใช้แรงบันดาลใจ ถ้าเกิดยังหาพื้นที่ไหนที่แลกเปลี่ยนไม่ได้ ก็ลองเข้าไปแลกเปลี่ยนกันได้ที่ แฟนเพจ เด็กบันดาลใจ ดูนะ ที่นั่นมีแรงบันดาลใจมากมายที่จะทำให้เรากล้าคิด และกล้าทำมากขึ้น...

ชื่อภาพ “ปีกแห่งฝัน”

นักวาด : ไตรภัก สุขวัฒนา
นักเขียนการ์ตูนอิสระ:
นามปากกา : ภัก (Puck)

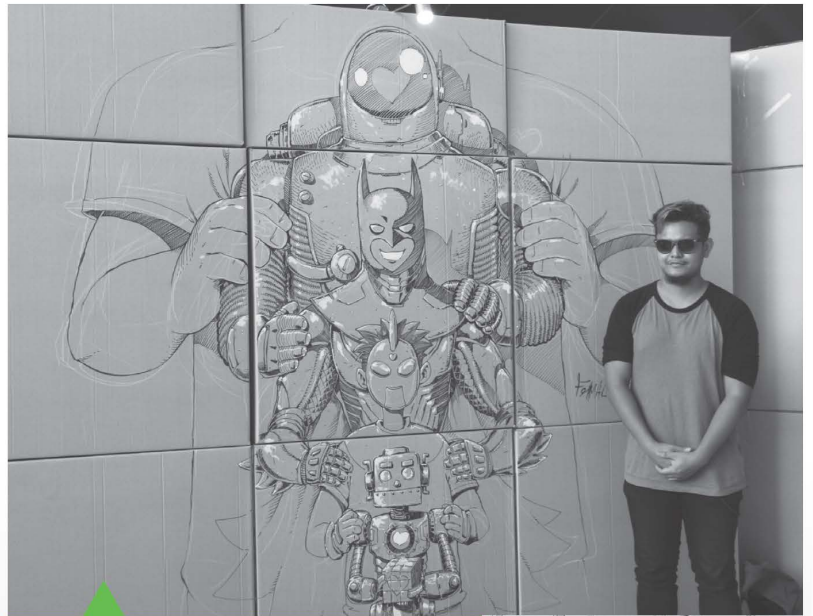
ภัก (Puck) บอกว่า ภาพ “ปีกแห่งฝัน” เป็นภาพที่เด็กคนหนึ่งกำลังวาดรูปอยู่ แล้วมีมือที่ดูรู้ว่าเป็นเหมือนใส่หู ซึ่งก็เป็นมือของผู้ใหญ่คนที่โตแล้ว กำลังจะตัดปีกแห่งความฝันของเด็กๆ ไป...ในความเป็นจริงแล้วเด็กทุกๆ คนมีความฝัน มีจินตนาการ แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือพอโตขึ้น “ความฝัน” นั้นมันหายไป

...เลยตั้งคำถามว่าจริงๆ แล้ว การที่ความฝันมันหายไปนั้น มันอาจจะไม่ได้เป็นของตัวเอง แต่มันอาจจะป็นหรือมีอิทธิพลมาจากสภาพแวดล้อม หรือผู้ใหญ่หลายๆ คน ที่อาจจะไม่ได้ส่งเสริมปีกแห่งฝันนั้นอย่างดีเท่าที่ควร มันทำให้ความฝันขาดการดูแลอย่างต่อเนื่องแล้วก็หายไปทีละจุด

รูปนี้ถูกสื่อสารออกมาให้ดูน่ารัก ทั้งที่เนื้อหาอาจจะดูรุนแรง กระแสะกระแหนะผู้ใหญ่ แต่ด้วยการสื่อสารโดยใช้การ์ตูนนำเรื่อง ด้วยความที่เป็นการ์ตูนมันจึงได้ความสนุกก่อน พอเห็นแล้วมันสวยดี อยากเข้ามาถ่ายรูป พอมีความสนุกมาประกอบขอยกเข้ามาดูกันใกล้ๆ เขาก็จะเริ่มคิดว่าภาพต้องการสื่อสารอะไรกันนะ? ...มีปีก แล้วมีคนกำลังจะตัดปีก ซึ่งนั่นอาจจะเกิดการต่อยอดเรื่องราวจากตรงนั้นไปได้...

เชื่อเลยว่าเด็กๆ ทุกคนเริ่มต้นมักชอบการวาดรูป พอโตขึ้นก็มักจะทำมันได้ดี เอาแค่ความคิดแรก ถ้าจะทำได้ดี ลองทำส่งประกวดหรือส่งตามช่องทางต่างๆ ดู ยิ่งถ้าได้รางวัลหรือได้เผยแพร่ต่อจะยิ่งทำให้รู้สึก ว่า ใจมันพุ่งฟูจากนั้นก็ค่อยๆ ต่อยอดไปเรื่อยๆ ค่อยๆ ทำมันไปค่อยๆ เดินตามมันไป มันจะมีทางของมันเอง อย่าไปมองว่า สุดท้ายแล้วมันต้องเป็นโน่น เป็นนี่ บางทีมันอาจจะทำให้กดดันตัวเอง ให้เราไม่อยากจะทำต่อ แต่หากเราทำมันไปที่ละเล็กทีละน้อย แล้วค่อยๆ มองดูทางเอาไว้ สักวันหนึ่งสิ่งที่เราชอบมันจะก่อให้เกิดกลายเป็นตัวตนของเรา เป็นอาชีพของเรา เป็นชีวิตของเราจริงๆ ได้

เพราะฉะนั้นเก็บแรงบันดาลใจเอาไว้ แล้วก็เดินทางต่อ ค่อยๆ เดิน ไม่ต้องรีบมาก เพราะว่า ถ้าเรารีบมากมันจะเป็นการกดดันตัวเอง และทำให้เราไม่มีความสุข ตอนนี้เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ ยังมีไฟแรงอยู่ ลองตามหาแรงบันดาลใจดู เราเชื่อว่า เด็กบัณฑิตใจ คิดได้ คิดเป็น...จริงๆ

ชื่อภาพ “ของเล่น”

นักวาด : เอกรัฐ มิสินทะกาส
นามปากกา : หนู พอร์มาลิน

หนู พอร์มาลิน บอกว่า ภาพที่ชื่อว่า “ของเล่น” นี้ได้แรงบันดาลใจมาจากของเล่นตอนเด็ก ที่สื่อถึงเรื่องราวของเล่นที่สร้างแรงบันดาลใจอย่าง “รูบิค” ที่ตั้งใจวาดให้มีรูปหัวใจอยู่ตรงกลาง และถ้าสังเกตุดูดีๆ ในของเล่นตัวที่โตขึ้นทุกๆ ตัวจะมีหัวใจอยู่ในภาพนั้นทุกตัว เหมือนว่าของเล่นสร้างจินตนาการสำหรับตั้งแต่เด็กไปจนโต อาจจะมีความฝันที่เหมือนเหมือนจินตนาการ แต่พอโตขึ้นเรายู่กับความเป็นจริง แต่เราสามารถสร้างสิ่งเหมือนจินตนาการให้เป็นจริงได้อย่างเช่นเราฝันอยากจะเป็นนักบินอวกาศ ถ้าเรามีความฝันที่แน่วแน่ เราก็สามารถเป็นจริงได้

ถ้ามีแรงบันดาลใจ มีความหวัง มีความฝันและมีจุดมุ่งหมาย ว่าโตขึ้นอยากเป็นอะไร เช่นเดียวกับตัวเองที่โตขึ้น “อยากเป็นนักวาดการ์ตูน” ก็เดินตามความฝันมาตั้งแต่เด็กๆ และยังถ้าได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ด้วยจะยิ่งดีมาก ถ้าไม่ชัด ไม่มองว่าการ์ตูนเป็นสิ่งที่ไร้สาระ เราจะยังมีกำลังใจและมีแรงบันดาลใจที่จะทำสิ่งนั้นให้ออกมาดีที่สุด

น้องๆ ที่มีแรงบันดาลใจอย่าเก็บไว้คนเดียว เอามาเผื่อแม่เพื่อนๆ และแชร์ประสบการณ์ทั้งความฝันและการทำงานร่วมกัน สิ่งนี้จะยิ่งเพิ่มความแม่นยำ ความชำนาญให้กับตัวน้องๆ เองได้ กล้าคิด กล้าทำ อย่าทิ้งความฝัน ทำให้สุดท้ายความสามารถ รับรองความจริงจะอยู่แค่เอื้อมมือเอง...

ทั้งหมดนี้เป็นแค่ส่วนหนึ่งของผู้ที่มีความแรงบันดาลใจและมีฝัน ซึ่งทุกคนสามารถเดินมาสู่จุด จุดนี้ได้ ไม่ยากแต่เริ่มต้นและลงมือทำ ..เริ่มจากสิ่งทีรักที่ชอบ และถนัดก่อน ไม่แน่นอนอนาคตอาจจะมึนนักวาดการ์ตูน นักเขียนรุ่นใหม่ไฟแรงเกิดขึ้นในสังคมเพิ่มขึ้นอีกเป็นแน่ ...มีฝัน มีจินตนาการอย่าหยุดฝัน อย่าหยุดทำเริ่มต้นตั้งแต่วันนี้ ไม่สาย... เราเชื่อทุกคนคิดได้ คิดเป็น....

1. วง 25 hours

สมาชิก : แหลม-สมพล รุ่งพาณิชย์ (ร้องนำ),
โพร์-ประทีป สิริอิสสระนันท์ (กีตาร์), ปู-ปิยวัฒน์ มีเครือ (กีตาร์),
บิง-เอกศิริ กำบังภัย (เบส) และจ๊อบ-กฤตพงศ์ สกุลนามอเนก (กลอง)

2. ไอต้า - ไอรดา ศิริวุฒิ นักแสดงและนางแบบ ตีเจ

พี่ๆ เหล่านี้ บอกว่า สังคมสมัยนี้แตกต่างสมัยก่อนพอสมควร โดยเฉพาะเรื่อง “สื่อ” เพราะสื่อสมัยนี้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็ก และพฤติกรรมของคนในสังคมมากขึ้น เมื่อสื่อเปลี่ยนไปทุกคนในสังคมจึงต้องซบเซาตาม สื่อถูกเข้าถึงได้ง่ายเพียงปลายนิ้วสัมผัส สื่อสามารถสร้างทั้งความสุข สบาย และเป็นโทษได้ในขณะเดียวกัน สื่อก็เป็นเสมือนดาบสองคม ต้องใช้การกลั่นกรองด้วยวิจารณญาณ ต้องอาศัยการรู้เท่าทัน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องระวังมาก สำหรับเด็กและ เยาวชน การสร้างให้เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกัน มีความเท่าทันต่อสื่อ เติบโตเป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ เด็กจะสามารถอยู่ในโลกของสื่อได้อย่างปลอดภัย และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้ใหญ่คิด และนำเอาไอเดียบางอย่างของเด็กไปทำเพื่ออนาคตของชาติต่อไป ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องอาศัยทุกๆ ภาคส่วนในสังคมมาช่วยกัน... ทำเพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะยากต่อการพัฒนาต่อไป...

วง 25hours สมาชิก : แหลม-สมพล รุ่งพาณิชย์ (ร้องนำ), โพร์-ประทีป สิริอิสสระนันท์ (กีตาร์), ปู-ปิยวัฒน์ มีเครือ (กีตาร์), บิง-เอกศิริ กำบังภัย (เบส) และจ๊อบ-กฤตพงศ์ สกุลนามอเนก (กลอง) โดยหลามนักร้องนำ บอกว่า เมื่อพูดถึงคำว่าแรงบันดาลใจตนคิดถึงเด็กที่มีความฝัน จินตนาการ มีความคิดอ่าน บางทีสิ่งที่เด็กคิด เด็กพูดก็เป็นแรงบันดาลใจให้กับตนได้ ...จริงๆ พอนึกถึงเด็กก็นึกถึงความไม่กลัว เพราะบางครั้งเวลาเด็กคิดอะไรไม่ได้ ไตร่ตรองเยอะ บางทีคิดแล้วทำเลย แต่สำหรับคนที่โตแล้วจะชอบคิดเยอะ ไม่ทำสักที บางครั้งตอนเราเป็นเด็กไม่จำเป็นต้องมีเหตุผล ไม่ต้องคิดเยอะ เรามีความฝันเยอะ พอโตแล้วก็พยายามทำตัวให้เป็นเด็กเอาไว้ จะได้ตัดสินใจอะไรได้ไม่ยากนัก

...ทำไมต้อง... เด็กบันดาลัย ตอน 2

ฉบับที่แล้ว “รอบบ้านคนศิลป์” ได้นำเสนอนานาทัศนะคติจากไอดอล, เซเลบริตี้ (Celebrity), คนที่มีชื่อเสียงในสังคมมาพูดถึงความรู้สึกที่มีต่อ “เด็กบันดาลัย” ในมุมมองของตนเอง ฉบับนี้ก็เช่นกันค่ะ เรามีพี่ๆ มาคุยกับน้องๆ อีกแล้ว แต่จะเป็นใครกันบ้าง.. ติดตามจ้ะ...

และเมื่อดูภาพรวมแล้ว เด็กสมัยนี้เก่งขึ้นเรียนรู้อะไรได้เร็วขึ้น แต่มักจะไม่ชอบบออะไร อยากทำอะไรเร็วๆ มักไม่ค่อยเรียนรู้การนับ 1 ไปถึง 10 ไม่ค่อยมีความอดทน ไม่รู้จักรอคอย ถ้าลดในส่วนนี้ได้ เชื่อว่าเด็กเหล่านี้จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น... และถ้าน้องๆ ฝันอยากเป็นอะไร ให้ตั้งใจและมีสติ ทำอะไรอย่างรอบขอบเชื่อได้เลยว่าสิ่งที่เราตั้งใจทำนั้นประสบความสำเร็จได้...

ไอต้า ไอรดา ศิริวุฒิ นักแสดงและนางแบบ ตีเจ บอกว่า เมื่อพูดถึงแรงบันดาลใจนึกถึงแรงขับเคลื่อนหรืออะไรสักอย่างที่ทำให้เรามีความรู้สึกอยากจะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จ ต้องพยายามค่อยๆ ไล่ ค่อยๆ ทำ อย่างมุ่งมั่นไปเรื่อยๆ ถ้ามีโอกาสที่ดีต้องรีบคว้าไว้ สุดท้ายแล้วจะประสบความสำเร็จหรือไม่ อย่างน้อยก็ยัง

ได้รู้สึกดีหรือภูมิใจกับตัวเอง ว่าได้ลงมือทำไปแล้ว และก็ดีที่สุด ปัจจุบันเด็กๆ มีความคิดที่ดีและสร้างสรรค์เยอะมาก ยิ่งเด็กรุ่นใหม่เราคิดไม่ถึงเลยว่าเขาก็มีไอเดียแบบนี้ด้วยเหรอ ? ซึ่งน่าสนใจ แต่จะน่าเสียดายมากๆ ถ้ามันแต่คิดแต่ไม่ได้ทำ

สำหรับ**จักรพงษ์ สิริริน หรือ สอง พาราดีออกซ์** บอกว่า ต้องชื่นชมแล้วก็ยินดี เพราะเด็กและเยาวชนยุคนี้ เก่งๆ มากเลย ทุกอย่างเลยตั้งแต่ตัวเล็กๆ สมัยเรายังไม่ค่อยรู้เรื่องเลย อายุเท่ากัน เด็กและเยาวชนเดี๋ยวนี้ มีคอมพิวเตอร์, แท็บเล็ต, โน้ตบุ๊ก เพื่อดูค้นหาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้พวกเขาที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นของตัวเองมากขึ้น เก็บความคิดและพรสวรรค์เหล่านั้นเอาไว้ แล้วลงมือทำเพื่อสร้างสรรค์ และทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมให้เป็นชิ้นเป็นอัน ไม่นั่นนะ... ถ้าตั้งใจและมุ่งมั่นกับมันจริงๆ ความสำเร็จจะเดินมาหาเราแน่นอน ... ลู๊ๆ

ส่วน**ตุลย์ อพาร์ตเมนต์คุณป้า** บอกว่า เด็กเป็นวัยแห่งการสร้างสรรค์ ตอนเราเป็นเด็กเราจะมีจินตนาการเยอะและยังตอนเป็นวัยรุ่นทุกคนก็ต้องเสาะแสวงหาแรงบันดาลใจ ซึ่ง**แรงบันดาลใจ**ก็คือ แรงผลักดันที่จะทำให้เราอยากจะทำอะไรสักอย่าง อาจจะ เป็นสิ่งที่เรารัก เป็นสิ่งที่เร้าฝัน เป็นสิ่งที่เราอยากจะทำอนาคตของเราเดินทางไปสู่จุดหมาย ที่อยากจะเป็น เชื่อว่าวัยเด็กต้องเต็มไปด้วยแรงบันดาลใจแน่นอน ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของ กีฬา เรื่องของดนตรี หรือแม้แต่เรื่องของการเรียน ดังนั้นถ้าหาตัวเองเจอตั้งแต่เด็กก็จะทำให้อนาคตต่อๆ ไปง่ายยิ่งขึ้น บางทีเราไม่จำเป็นต้องเป็นเหมือนคนอื่น เราต้องเป็นในสิ่งที่เราถนัด อยากทำอะไร อยากลุกขึ้นมาเปลี่ยนแปลงตัวเองและโลกต้องเริ่มคิด และลงมือทำ เชื่อเนาะว่าเด็กๆ มีศักยภาพ คิดได้ คิดเป็น อย่าหยุดอยู่นิ่ง เริ่มตั้งแต่วันนี้ไม่สาย...

ติเจเนต ลูกทุ่งอีซี่ 94.5 Mhz. บอกว่า เด็กสมัยนี้ฉลาดมาก มีวิวัฒนาการก้าวกระโดดมากเลยทีเดียว บางทีผู้ใหญ่อย่างเราๆ ก็ตามไม่ทัน โดยเฉพาะความคิดความอ่าน หรือความมั่นใจในตัวเองของพวกเขา นอกจากนี้ความใส เป็นเด็ก ใสใจดีสง่า ซึ่ง บางทีบางจุดอาจจะทำให้ผู้ใหญ่คิดได้ หรือย้อนมองตัวเองกลับมาทำในสิ่งที่ตัวเอง ไม่เคยคิดได้มาก่อนหรือเปล่า และเมื่อพูดถึงเด็กแรงบันดาลใจ เด็กสมัยนี้ เยาวชนในวันนี้ย่อมจะเติบโตเป็นอนาคตของชาติในวันหน้า เติบโตเป็นบุคลากรที่ดี เป็นตัวอย่างของสังคม และก้าวเป็นผู้นำของประเทศได้ ...สำหรับน้องๆ หนูๆ ที่คิดว่าตัวเองมีความคิดความอ่าน ความมั่นใจ มีเรื่องราวดีดีแต่ทำไมไม่อยากเก็บไว้ ลองแสดงความคิดเห็น แคร่มาที่**แฟนเพจที่มีชื่อว่า เด็กบันดาลใจ** คุณะ ..ไม่แน่ว่า **แรงบันดาลใจ**ของเด็ก อาจจะเป็นสิ่งที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ใหญ่อย่างเราๆ ก็เป็นไปได้

ปิดท้ายที่ **ต้น ธัญชัย ชนะโชติ** รู้จักกันในนาม “โทนี่ผี” ศิลปินในสังกัด Gmm แกรมมี่ **ค่าย Werk Gang** บอกว่า เด็กบันดาลใจ คือแรงบันดาลใจจากเด็กๆ บางทีผู้ใหญ่อย่างเราอาจจะคิดไม่ถึงในสิ่งที่เด็กๆ เขาคิดกัน ตั้งคำถามที่ว่า จินตนาการสำคัญกว่าความรู้ สำหรับปัจจุบันนี้เด็กเขาก็มีความคิดที่ก้าวไกลบางทีผู้ใหญ่เราก็ตามไม่ทัน ไม่ต้องพูดถึงรุ่นพ่อรุ่นแม่เรา แม้แต่รุ่นผมก็ยังไม่ทัน ผมอยากให้ทุกคนเติบโตไปกับเด็กๆ เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ไปกับเด็ก แล้วก็มีที่ที่จะให้เด็กๆ ได้แสดงความคิดเห็น ไอเดียอันบันเจิดของเขา ...เป็นกำลังใจให้เด็กๆ ทุกคนให้กำลังใจ กล้าทำ ต่อไป

...แน่นอนอนาคตเด็กเหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป ซึ่งนี่เป็นเพียงแค่บางความคิดเห็นที่ออกมารันทึ่งถึงศักยภาพของเด็กๆ ...และเมื่อไหร่ที่สังคมเปิดกว้าง ให้พื้นที่ ให้เวที กับเด็กและเยาวชนมากขึ้น เราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่และยังยืนเกิดขึ้นก็เป็นได้... เพราะเด็กในวันนี้ คิดได้ คิดเป็น...

3. สอง พาราดีออกซ์

4. ตุลย์ อพาร์ตเมนต์คุณป้า

5. ติเจเนต ลูกทุ่งอีซี่ 94.5 Mhz.

6. ต้น-ธัญชัย ชนะโชติ ศิลปินในสังกัด Gmm แกรมมี่ ค่าย Werk Gang

ศิลปะแบ่งบาน ที่ “ภูพานน้อย”

อยากฝากความคิดถึงให้ถึงคนไกล
ลูกจากมาหนึ่งวันเหมือนนานแสนนาน
บ่าสบายกระเป่าใส่ความมุ่งมั่น
รักจากพ่อแม่ นั่นคือแรงพลัง
ขอฝากความคิดถึงไปกับสายลม
แม้เส้นทางก้าวเดินจะยากแค่ไหน
ดาวบนดินถิ่นนี้ หนองบัวสำภู
เราต่างคนก็มีจุดหมายเดียวกัน

อยากฝากความหวังให้ไปถึงบ้าน
นั่งมองดาวบนฟ้า แค่เพียงลำพัง
หวังให้สิ่งที่ฝันพบเจอหนทาง
ช่วยต่อเติมความหวังและกำลังใจ
ยามความเหงาพร่างพรมลงบนหัวใจ
จะก่อสร้างความภูมิใจให้คนที่บ้าน
สิ่งที่ได้เรียนรู้คือแสงสร้างสรรค์
อุปสรรคผลักดันให้ฝันเป็นจริง

เสียงเพลงหนักๆ ที่มีเพียงกีตาร์เป็นเครื่องกำกับและให้จังหวะ ดังกังวานไปทั้งลานหินในคืนเดือนมืด บางช่วงของบทเพลงกรีดหัวใจทั้งคนร้องและคนฟังให้เหงาหงอย ทว่าบางตอนก็เปี่ยมด้วยพลัง พร้อมทั้งจะสู้และทำฟันกับอุปสรรคนานัปการ

เพลงนี้มีชื่อว่า “สายลมแห่งความคิดถึง” เป็นบทเพลงที่เกิดจากการ “ต่อ แต่ง เดิม” ของบรรดาเยาวชนที่มาเข้าค่ายศิลปะกันที่ภูพานน้อย จังหวัดหนองบัวลำภู ดินแดนแห่ง “ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช อุทยานแห่งชาติภูพานคำ แผ่นดินธรรมหลวงปู่ขาว เด่นสกาวถ้าเอราวัณนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน”

เวลาสองคืน สามวัน บนลานกว้างของภูพานน้อยที่ใครหลายคนเคยมากางเต็นท์ นอนชมดาวที่วิวาวอยู่ลิบๆ ได้กลายเป็นแหล่งรวมความฝันของพวกเขา เด็กๆ และเยาวชนกว่า 100 คน จากหลายโรงเรียนในจังหวัด บ้างแบกความมุ่งมั่นมาเต็มสองบ่า บ้างมาแบกกล้าๆ กลัวๆ กลัวที่จะไปให้ถึงฝัน กลัวที่จะล้มลงกลางครั้น กลัวกระทั่งไม่มีใครให้อภัยพักในยามที่เหนื่อยล้า ด้วยเส้นทางชีวิตอาจไม่เรียบง่ายเป็นเส้นตรง แต่มั่นคงลดเลี้ยว ทอดตัวเลื้อยไปแบบเดียวกับเส้นทางการขึ้นมาบนเทือกเขาแห่งนี้

“เวลาที่อยู่ในค่ายเพียงเท่านั้น สิ่งที่เราเรา ศิลปินทำได้ ดีที่สุด คือ การสร้างแรงบันดาลใจ” นิด ลายสือ นักเขียน นักแต่งเพลง และนักร้อง ซึ่งเป็นวิทยากรคนหนึ่งของค่ายบอกฉันเช่นนั้น แรงบันดาลใจสำคัญที่สุด เพราะนั่นคือบันไดก้าวแรกหรือหน้าต่างบานแรกที่เปิดออกสู่โลกกว้างอันทำให้เราได้ค้นพบ “ตัวตน” ที่แท้จริง

“ค่ายศิลปินสัญจร สอนศิลป์ถิ่นทุรกันดาร” นี้ จัดขึ้นโดย เครือข่ายศิลปินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมี อ.สุมาลี สุวรรณกร ประธานเครือข่ายศิลปินภาคอีสาน เป็นผู้ประสานงานภายใต้การสนับสนุนของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

“จุดมุ่งหมายหลัก คือ การส่งต่อศิลปวัฒนธรรมอีสาน จากศิลปินไปยังชุมชนและคนในชุมชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน อย่างน้อยที่สุดก็จะทำให้เขาเกิดความตระหนักรู้ในคุณค่า ภูมิใจกับภูมิปัญญาอีสาน เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ เปิดโอกาสให้เขาได้แสดงศักยภาพที่อาจจะยังซ่อนตัวอยู่ และให้เขาได้ทดลองทำตามความคิด ความฝันของตนเอง” อ.หน้อย - สุมาลี ขยายความถึงวัตถุประสงค์ของการตระเวนจัดค่ายเยาวชนใน 3 จังหวัดของปีนี้ คือ บึงกาฬ หนองบัวลำภู และสกลนคร

ในค่ายศิลปินสัญจร มีอยู่ 4 ฐานการเรียนรู้คือ วรรณกรรม, เพลง, จิตรกรรม และถ่ายภาพ เด็กๆ ได้มีโอกาสเลือกที่จะเข้าฐานใดก็ได้ตามความสนใจและความใฝ่ฝันของตนเอง แต่เขาจะต้องอยู่ในฐานนั้นตลอดสามวัน เพื่อพัฒนาและฝึกฝนทักษะกับวิทยากรที่มี Profile ยาวเหยียด เช่น วสุ ห้าวหาญ และ นิด ลายสือ กับฐานเพลง, อังคาร จันทาทิพย์ ฐานวรรณกรรม, เพลิง วัตสาร ฐานจิตรกรรมหรือภาพวาด และ รศ.สุวัฒน์ จิตต์ปารณีย์ชัย กับฐานการถ่ายภาพ เป็นต้น

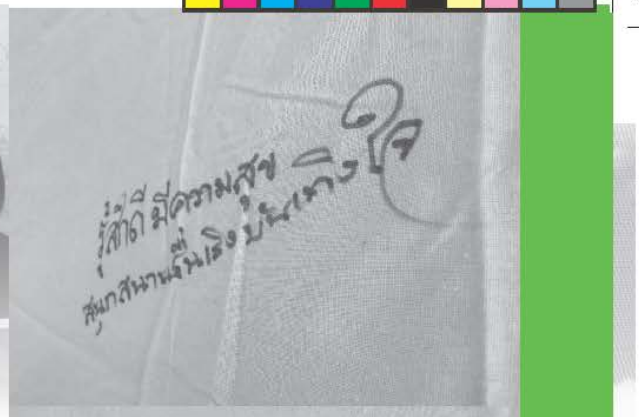
วิทยากรทั้งหมดล้วนเป็นผู้มีชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับในวงการศิลปะแต่ละแขนง หลายคนอยู่ในช่วง “ขาขึ้น” แต่พวกเขา ก็พร้อมใจกันสละเวลา มาช่วย “ปั้นฝัน” ให้กับเด็กๆ และเยาวชน คนที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมืองใหญ่ ที่แทบไม่มีกระแทก “ครูสอนศิลปะ” ในโรงเรียน มีพักต้องพูดถึงโรงเรียนเอกชนที่สอนเสริมที่ทักษะการร้อง เล่น เต้น แสดง แบบแพงแพนแพง

“ผมเองก็เติบโตมาจากค่ายวรรณกรรมในโรงเรียน คือเราชอบการขีดเขียนอยู่แล้ว ค่ายวรรณกรรมมันตอบโจทย์นะ มันเป็นเรื่องที่เราได้พบนักเขียน ให้เขาได้มีโอกาสวิจารณ์งานเรา มันได้เรียนรู้ แต่เราต้องฝึกต่อนะ” อังคาร จันทาทิพย์ กวีซีไรต์ เจ้าของผลงาน “หัวใจห้องที่ห้า” ทบทวนถึงชีวิตในค่ายวรรณกรรมของตนเอง และด้วยเหตุนี้เอง หากไม่ติดภารกิจใดๆ เขาก็จะมาด้วยทุกครั้ง

“การได้เข้ามาเรียนรู้ศิลปะ อาจไม่ได้จำเป็นว่าจะต้องก้าวเข้ามาสู่การเป็นศิลปินอาชีพ แต่อย่างน้อยที่สุด ศิลปะก็เป็นเครื่องมือของการขัดเกลาจิตใจ” นิด ลายสือ ช่วยต่อเติม ฉันเห็นด้วยอย่างยิ่ง ศิลปะคลายทุกข์ สร้างสุข และในอีกมุมหนึ่งของความงดงามของค่ายนี้ที่ฉันเห็นคือ นอกจากจะเป็นการสร้างพื้นที่แห่งการเรียนรู้ ถ่ายทอด ต่อยอดจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งแล้ว ยังเป็นการสร้าง “พื้นที่” ให้กับศิลปินในท้องถิ่นอีกด้วย

เพลิง วัตสาร เป็นหนึ่งในจำนวนนั้น เพลิง เป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมอันทรงคุณค่าอีกคนหนึ่งของเมืองไทย เขาสร้าง “หอศิลป์” ขึ้นในบ้านของตนเองที่อยู่ลึกเข้าไปในหมู่บ้านเล็กๆ

กว่า 15 ปีแล้วที่เพลิงได้ต่อสู้และหยั่งยืนทำงานศิลปะในฐานะที่เป็น “อาชีพ” เลี้ยงปากเลี้ยงท้อง ด้วยความรักและความมุ่งมั่นร่วมกับอุดมการณ์ “ลมๆ แล้งๆ” ที่คนรอบข้างไม่เข้าใจ แต่จนถึงวันนี้เขาได้พิสูจน์ตัวเองให้ครอบครัวและชุมชนประจักษ์แล้วว่า การทำงานอย่างมุ่งมั่นและหมั่นฝึกฝนพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ สามารถทำให้เขามี “ที่ยืน” บนผืนผ้าใบ เป็นไอค่อนให้กับรุ่นน้องๆ คณะจิตรกรรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นอาจารย์และเป็นแบบอย่างให้กับใครๆ อีกหลายคน

นอกจากเพลิงแล้ว ฉันก็ได้มีโอกาสรู้จักกับ **พ่อบงกช เมืองสนธิ** เจ้าชองนามปากกา “ฮอยล้อ” อดีตพ่อค้าขายผลไม้ไม่อยู่ข้างร้านสะดวกซื้อ ฮอยล้อ ไม่ใช่แค่ขายขายผลไม้ แต่เป็นปราชญ์พื้นบ้านด้านวรรณกรรม เป็นนักคิด นักอ่าน นักเขียนที่มีผลงานเรื่องสั้นและบทกวีตีพิมพ์นับร้อยชิ้นอยู่ในสวนอักษร และฉันก็ได้รู้จัก **แม่กรมศิลป์ ดวงจันทร์** หญิงสูงวัย ภูมิปัญญาแห่งหนองบัวลำภูที่มีรางวัลระดับชาติหลายรางวัลเป็นเครื่องรับประกันความรู้ ความสามารถ ในยามสอนเด็ก ดวงตาและรอยยิ้มของเธอเปี่ยมล้นด้วยความรักและความเมตตาต่อเด็กน้อย วาจาที่พรั่งพรูออกมา คือ ภาษาทวิขัตถ์ ยิ่งในยามที่อ่อนแอเป็นท่วงทำนองสรภัญญะ ฉันก็ได้เห็นกระทั่งความสุขที่มันกระโดดออกมาจากดวงตา

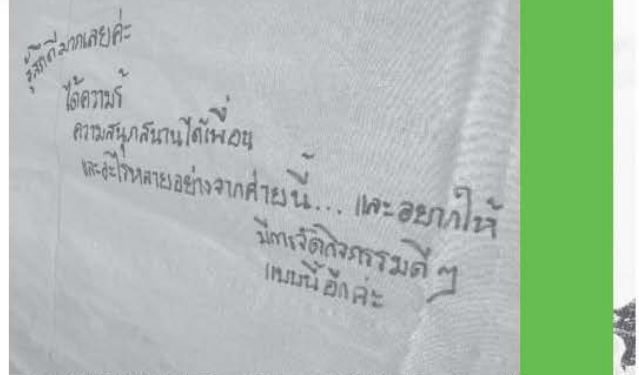
นายแพทย์ศราวุธ สันตินันตรักษ์ นายกองดีการบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู หนึ่งในภาคีเครือข่ายที่ร่วมสนับสนุนโครงการกล่าวว่า

“ในฐานะที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น เราได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่าเราจะเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ผู้คนจะต้องมีวิถีชีวิตและคุณภาพชีวิตที่ดีแบบพอเพียง ซึ่งการจัดค่ายแบบนี้เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กๆ ได้เรียนรู้วัฒนธรรมของตนเอง และมีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพ ในปีที่หน้าเราได้วางแผนด้านงบประมาณแล้ว อาจจะจัดเป็นค่ายศิลปะรวมหลายๆ แขนงด้วยกันแบบนี้ หรืออาจจัดแยกเป็นค่ายเฉพาะก็ได้”

ประกายไฟได้ถูกจุดขึ้นแล้ว ทั้งชุมชนและท้องถิ่นต่างก็เห็นความสำคัญ พร้อมร่วมมือร่วมใจกันเพื่ออนาคตของเด็กๆ ของพวกเขาที่จะเติบโตขึ้นอย่างปลอดภัยจากสื่อร้าย ภายใต้พื้นที่สร้างสรรค์

“... เราต่างคนก็มีจุดหมายเดียวกับอุปสรรคพลัดดันให้ฝันเป็นจริง”

เสียงเพลงลอยลมหายไปแล้ว แต่ฉันก็หวังว่า ความฝันและแรงบันดาลใจจะอยู่กับพวกเขาตลอดไป... นะเด็กน้อย

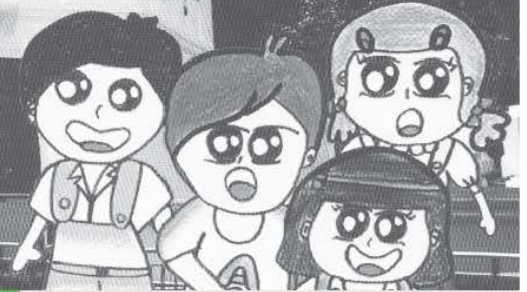
นิทานชุมชน... เสน่ห์บางลำพู
เรื่อง / ภาพ : ชมรมเกสรลำพู

พลังสื่อ
พลังเมือง

สี่สี่สี่

ตอน

บางลำพูของฉัน

ชมรมเกสรลำพู ทำงานในพื้นที่ ชุมชนบางลำพู ชุมชนที่มีเรื่องราวมากมาย ทั้งประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ รากเหง้าทางวัฒนธรรมสำคัญๆ ที่มีเรื่องเล่าขานมาอย่างยาวนาน ด้วยความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม ทั้งยังเป็นย่านเศรษฐกิจ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ทำให้ทั้งชาวไทย และต่างประเทศจะต้องเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมแทบทุกวัน และเพื่อเป็นการบอกเล่าเรื่องราวชุมชนให้เข้าใจง่าย ..วันนี้ ชมรมเกสรลำพูได้ทำหนังสือ "นิทานชุมชน... เสน่ห์บางลำพู ตอน บางลำพูของฉัน" ขึ้นเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวของชุมชน นำเสนอของดีของเด่นในชุมชน ทั้งวิถีชีวิต อาหาร บุคคลสำคัญ สถานที่สำคัญ ฯลฯ ออกมาในรูปแบบของนิทานการ์ตูน ภาพถ่าย ภาพวาด และบอกเรื่องราวชุมชนให้เข้าใจง่าย น่าสนใจ เพิ่มความสนุกสนานให้กับผู้อ่านที่ต้องการอยากเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของบางลำพู แต่ไม่ชอบอ่านอะไรยาวๆ ประวัติศาสตร์ของบางลำพู แต่ไม่ชอบอ่านอะไรยาวๆ หนังสือเล่มนี้จะทำให้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น ผ่าน 5 ตัวละครหลัก คือ ป้ามิต (คุณอรศรี ศิลปินประจักษ์ประชาคมบางลำพู) และแทนด้วยเยาวชนในชมรมเกสรลำพูผ่าน เด็กหญิงกัมมโล, เด็กชายรดแข่ง, เด็กชายตั๋ยนัย และเด็กหญิงอิมแฝง

จากนั้นการ์ตูนทั้ง 5 ตัวนั้นจะนำผู้อ่านรู้จักกับสถานที่ต่างๆ ในชุมชนบางลำพู เริ่มที่ สวนสันติชัยปราการ ป้อมพระสุเมรุ, พระที่นั่งสันติชัยปราการ, ประติมากรรมวิถีชีวิตบางลำพู, "ต้นลำพู" ดั้งเดิมที่เป็นที่มาของชื่อ "บางลำพู", สะพาน "หงษ์ทิศ", ชุมชนวัดสังเวช, ชุมชนวัดสามพระยา, ข้าวต้มน้ำร้อน, ชุมชนวัดใหม่อมตรส, ชุมชนพานถม, ชุมชนบวรรังสี, ชุมชนมีสติจักรพงษ์, ชุมชนเขียนนิवासัน ตรอกไก่แจ้ และพิพิธภัณฑ์บางลำพู

นิทานชุมชน เสน่ห์บางลำพู

ตอน

"บางลำพูของฉัน"

เรื่องของเด็กๆ ที่ทำงานสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับสังคมนั้น มีออกมาเรื่อยๆ จนทำให้ใครต่อใครที่รู้จักและพบเห็นงานนามให้เด็กๆ เหล่านั้นว่า "เล็กพริกขี้หนู" เวกเช่นเดียวกับเด็กๆ และเยาวชนกลุ่มนี้ที่เริ่มต้นทำงานกับชุมชนบ้านเกิดของตัวเอง จนกลายเป็นพลังสำคัญในการทำกิจกรรมและสร้างสรรค์ชุมชนให้ดีขึ้น จนขณะนี้ชุมชนจากพวกเขาไม่ได้อีกแล้ว... เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ร่วมตัวกันทำงานมานานกว่า 13 ปี โดยใช้ชื่อกลุ่มของตัวเองว่า "ชมรมเกสรลำพู"...

บางลำพูเป็นย่านเก่าเขาเล่าว่า
 ศิลปวัฒนธรรมยังค้ำชู
 บางลำพูพูดได้ใคร่ชอบอก
 เป็นเรื่องเก่าเล่าขานกาลก่อนมา
 บางลำพูทุกยุคตื่นนี้หนอ
 บางลำพูไม่เคยหลับทุกโมงยาม

ประวัติศาสตร์เป็นตำนานแหล่งเรียนรู้
 จนวันนี้เป็นครุฑที่มา
 ใคร ใคร หอยากรู้คู่ศึกษา
 ถึงเวลาให้ทุกท่านได้อ่านดู
 ไม่ต้องรอหนังสือที่อยากถาม
 เสน่ห์งามตามวัฒนธรรมของบางลำพู

ประพันธ์โดย : ป้าชนิด อรศรี ศิลป์ ประสานประชาคมบางลำพู
 (เขียนให้กับหนังสือเล่มนี้)

หนังสือ “นิทานชุมชน... เสน่ห์
 บางลำพู ตอน บางลำพูของฉัน เป็นอีกหนึ่ง
 งานที่ “ชมรมเกสรลำพู” ได้สร้างสรรค์ออก
 มา ผ่านการสนับสนุนจากโครงการ “พลัง
 สื่อผลเมืองเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง”
 (Active Citizen and Media for Change)
 โดยแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริม
 สุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
 สร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ซึ่งผู้ที่สนใจสามารถ
 หาอ่านได้ที่ พิพิธภัณฑ์บางลำพู หรือติดต่อขอได้
 จาก ชมรมบางลำพู ผ่านเฟสบุ๊ก ชมรม
 เกสรลำพู เมื่อได้ลองอ่านแล้วนอกจากจะ
 สนุกตามตัวการ์ตูนน่าทึ่ง 5 แล้ว ยังได้ความรู้
 และเข้าใจชุมชนบางลำพูมากขึ้นแน่นอน...

“คนศิลปะสร้างสุข”

คนศิลปะสร้างสุข ฉบับนี้จะพาทุกคนมาชมบรรยากาศที่ติดจากงาน Cat T-Shirt ตอน เสื้อหน้าเนื้อ ที่จัดขึ้นที่สถานีรถไฟแอร์พอร์ต เรล ลิงค์ มีกะสิบ เมื่อเดือนที่ผ่านมา ...ซึ่งงาน Cat T-Shirt ในครั้งนี้ใช้ชื่อตอนว่า เสื้อหน้าเนื้อ คบคนให้ดูหน้า ซื่อผ้าให้ดูเนื้อ เป็นเทศกาลเสื้อยืดเนื้อดีประจำปีของชาวแคทเรดิโอ

...เสื้อยืดเนื้อเพลงนี้ จะรวมสารพัดเนื้อ ทั้งเนื้อสัน เนื้อยาว ได้ทุกเพลง ทุกแนว ไม่จำกัด โดยมีมากกว่า 2,000 ลาย ที่วางขายครั้งแรกในงาน พร้อมกันนั้นยังมีคอนเสิร์ตจากศิลปินมากหน้า หลายสิบวง อาทิ 25 HOURS, PARADOX, SUPER-BAKER, เป้ อารักษ์, 10 TO 12, TWO PILLS AFTER MEAL, SLUR, YELLOW FANG, THE KEY, BLUE SHADE, STOON-DIO, SOLITUDE IS BLISS, AIRE, THE CAPTION, THE PARKINSON, SQWEEZ ANIMAL, THE BOYKOR, POLYCAT, THE YERS, SOMKIAT, SUMMER STOP, GREASY CAFE และอีกมากมาย พร้อมขบวนแฟชั่นโชว์เสื้อยืด CAT WALK เดินยาวโดยศิลปินและ นายแบบ นางแบบ ตัวแทนจากทุกร้านค้า

ที่สำคัญในงานนี้โครงการบั้งส์ โดยแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ได้มีกิจกรรมพิเศษให้เหล่าดีไซเนอร์รุ่นใหม่ผ่านการคัดเลือกให้มาออกแบบในงาน Cat T-Shirt ร่วมออกแบบเสื้อยืด ภายใต้หัวข้อ “อย่าปล่อยให้เด็กอ้วน

(ลดหวาน มัน เค็ม เพิ่มผัก และผลไม้)” ซึ่งจากการประกวดมีผู้ที่สนใจส่งผลงานเข้าร่วมประกวดมากมาย แต่มีเสื้อเพียง 7 ลายเท่านั้นที่ได้รับรางวัลจากการประกวดไป โดยรางวัลชนะเลิศจากการประกวดได้แก่เสื้อลาย FAST FOOD - FAT FOOD ผลงานของ นายภัทรพล วชิรโกคา หรือ เก่ง

นายภัทรพล วชิรโกคา บอกว่า เสื้อลาย FAST FOOD - FAT FOOD ต้องการสื่อสารกับเด็ก เพราะเด็กสมัยนี้ชอบทาน FAST FOOD ซึ่งมันเป็นสาเหตุหลักของความอ้วน ก็เลยเล่นกับคำว่า FAST FOOD เป็น FAT FOOD ด้านหน้าดีไซน์ให้เข้าใจง่ายว่าอาหาร FAST FOOD เป็นอาหารที่กินแล้วอ้วน ไม่มีประโยชน์ต่อสุขภาพของเด็ก เลยใช้กิมมิกฆ่าตัว S ที่ ส่วนด้านหลังต้องการบอกว่าเวลาเราซื้อขนม หรืออาหารมันก็จะมีคุณค่าทางโภชนาการ บอกอยู่ ซึ่งอาหาร fast food คุณค่าทางโภชนาการนั้นจะน้อย และไม่มีประโยชน์นั่นเอง

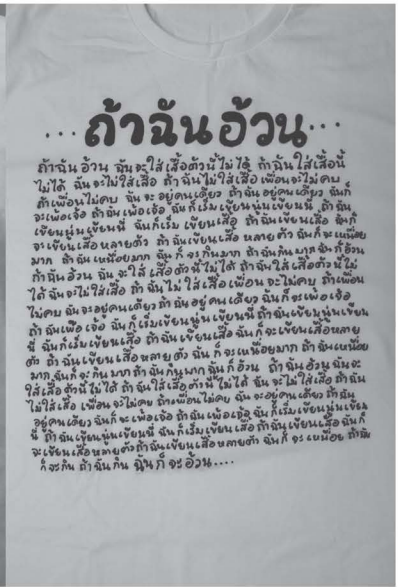

▶ รางวัลชนะเลิศ

▶ รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1

▶ รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2

สำหรับรางวัลรองชนะเลิศอันดับหนึ่งเป็นผลงานที่มีชื่อ ว่า เด็กไทยไม่รอดจากโรคอ้วน เพราะไม่กินผัก ผลงานของ นายภาค นาคทัต หรือ ภาคโดยลายของเสื้อทั้งหมด มีว่า โຕะ 5 เส้นเล็กน้ำ ลูกชิ้นหมู ไม่ผัก ไม่งอก ไม่รอด (เด็กไทยไม่รอด จากโรคอ้วน เพราะไม่กินผัก) ซึ่งนายภาค นาคทัต บอกว่า ไอเดีย ของเสื้อลายนี้มาจากชีวิตประจำวันที่พบว่าเวลาเด็กและเยาวชน สมัยนี้ยุ่งๆเดียว มักจะไม่ชอบใส่ผัก แล้วพ่อแม่ก็มักจะตามใจลูก แต่ด้วยหลักความจริงที่ว่า การไม่ทานผักจนเป็นนิสัยจะทำให้ เด็กไม่ชอบทานผักไปจนโต ซึ่งนั่นจะเสี่ยงให้เกิดโรคอ้วนได้ เหมือนกัน โดยการรณรงค์ให้เด็กไม่อ้วน ต้องเริ่มแต่เด็กจะดีกว่า ไปรณรงค์ตอนโต เสื้อตัวนี้เลยออกมาตามหัวข้อการประกวดที่ว่า อย่าปล่อยให้เด็กอ้วน ลดหวาน มัน เค็ม เพิ่มผักและผลไม้

ด้านรางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง เป็นผลงานลายที่ ว่า “ถ้าฉันอ้วน” ของนายสิทธิพร มลิวลัย หรือ กิ่ง โดยนาย สิทธิพร มลิวลัย บอกว่า ไอเดียของเสื้ออยู่ที่คำว่า “ถ้าฉันอ้วน” ที่ออกแบบมาเป็นลายว่า ...ถ้าฉันอ้วนจะทำให้ใส่เสื้อตัวนี้ไม่ได้ พอฉันใส่เสื้อตัวนี้ไม่ได้ ฉันก็จะไม่ใส่เสื้อ พอฉันไม่อยากใส่เสื้อฉัน ก็ไม่มีเพื่อน พอฉันไม่มีเพื่อน ฉันก็อยู่คนเดียว พออยู่คนเดียว พอฉันเพื่อเจ้อ ฉันก็จะเริ่มเขียนโน้่นเขียนนี่ พอฉันเขียนโน้่น เขียนนี่ฉันก็จะเขียนเสื้อ พอฉันเขียนเสื้อ ฉันก็จะเขียนเสื้อมากขึ้น พอฉันเขียนเสื้อมากขึ้นฉันก็จะเหนื่อย พอฉันเหนื่อยฉันก็จะกินมาก พอฉันกินมากฉันก็จะอ้วน ซึ่งถ้าเกิดเราเปลี่ยนคำว่าถ้าสักหนึ่ง ประโยค ถ้าเราไม่อ้วนอะไรมันจะเกิดขึ้น เพราะทุกวันนี้เด็กอ้วน ขึ้นจริงๆ กินมากเกินความจำเป็น กินหวาน มัน เค็ม จนเป็นนิสัย ประกอบกับมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เข้ามามากมาย แต่ ออกกำลังกายน้อยลง ซึ่งเสื้อตัวนี้อาจจะเป็นจุดเล็กๆ ที่จะทำให้ หยุคคิดขึ้นมาได้และดูแลตัวเองไม่ให้อ้วนกันมากขึ้น...

นอกจากนี้ยังมีรางวัลชมเชยอีก 4 ลายได้แก่ เสื้อลาย #imnotfat ผลงานของนายเลโอ โสสเชย์ หรือ เลโอ และนางสาวอริตดา รามณรงค์ หรือ ซาซ่า, เสื้อลายอ้วน ผลงานของ นายจักรพันธ์ ฉาวรกุลชัย หรือ กันตา, เสื้อลายกรรไกรลดขนาด ของนางสาวน้ำใส ศุภวงศ์ หรือ จิ๊ก จากมหาวิทยาลัยศิลปากร และเสื้อลายอย่าปล่อยให้เด็กอ้วน ของนางสาวสรสา อ่างหิน หรือ มะพร้าว

โดยผลงานการออกแบบเสื้อทั้งหมดนี้จะถูกนำไปผลิตและเดินสาย Road Show ตามสถานศึกษาและอื่นๆ เพื่อ รณรงค์กับโครงการต่างๆ ของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรม สร้างเสริมสุขภาพ สสส. เร็วๆ นี้ต่อไป

ยินดีกับทุกๆ ผลงานด้วยนะจ๊ะ...

ไขปัญหา ‘ประลองปัญญา’

เก็บตกมาฝาก

“ได้ลองเล่นเกมไขปัญหาประลองปัญญา กับ “ซูโดกุ” (SU DOKU) มาหลายฉบับแล้ว พอจะลองเดาทางของเกมนี้กันได้เลยหรือยังคะ? วันนี้ “ศิลป์สร้างสุข” มีซูโดกุ ที่ยากขึ้นมาฝาก กับ Su Doku Double-Doku

ซูโดกุ ดับเบิล ดูกุ นี้ มีวิธีการเล่นง่าย ๆ คือให้นำตัวเลข 1-9 มาเติมลงในช่องว่างของตาราง 9X9 ทั้งสองตารางที่ซ้อนกันอยู่ โดยที่ในแต่ละแถว แต่ละคอลัมน์ และในกรอบสี่เหลี่ยมย่อย ของตาราง 9X9 ทั้งสองตาราง จะมีตัวเลข 1-9 ที่ไม่ซ้ำกันเลย ลองลงมือเติมตัวเลขกันดูนะจ๊ะ...

ทุกๆ ปริศนาของซูโดกุที่นำมาฝากกันนี้ สามารถหาทางออกได้เสมอ ค่อยๆ คิดหาคำตอบ ซึ่ง “ในแต่ละข้อ มีเพียงวิธีเดียวที่จะไขปริศนาได้” ถ้าลองแล้วมีตัวเลขที่ซ้ำกัน ต้องลองดูใหม่เพราะถ้าทำผิดไว้ทีใดทีหนึ่งจะผิดไปหมดทั้งตารางเลย!!

ขอให้โชคดีและพยายาม ใจเย็นๆ กันนะ

ข้อดีของเกม ซูโดกุ Sudoku ช่วยพัฒนาสมอง ให้คิดวิเคราะห์หรือจดจำได้ดีขึ้น แต่ก็ไม่มีอะไรที่อยากง่ายในแต่ละระดับไม่เท่ากัน ฝึก “สมาธิ” บางคนสามารถทำงานหรือเล่นได้ภายในสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยผู้คน บางคนต้องอยู่ที่ยี่สิบๆ จึงจะทำงานได้ ถ้าลองเล่น Sudoku ในสถานที่ๆ มีคนมากมายโดยไม่สนใจคนรอบข้างเหล่านั้น ก็น่าจะช่วยฝึกสมาธิได้เยอะเลย

เล่น Sudoku ตอนไหนดี ?

ไม่มีกฎเกณฑ์หรือข้อบังคับที่บอกว่าเล่น Sudoku ตอนไหนจะดีหรือไม่ดี เพราะ Sudoku สามารถเล่นได้ทุกที่ทุกเวลา... “เล่นหลังจากตื่นนอนตอนเช้า” เพราะเป็นช่วงที่สมองกำลังเริ่มทำงานและพัฒนา (หมอยังแนะนำให้เราทานข้าวเช้าเลยเพราะร่างกายจะได้พลังงานและสมองก็จะทำงานได้ดี) “เล่นก่อนเข้าเรียน” เพราะก่อนที่เราจะเรียนจำเป็นต้องใช้สมาธิและตั้งใจฟังอาจารย์สอน บางคนก่อนเข้าเรียนกำลังไมโหนะ เจอเรื่องไม่ดีมากมายอาจจะทำให้หงุดหงิดหรือไม่มีสมาธิได้ “เล่นก่อนเข้าห้องสอบ” เพราะเวลาสอบเราต้องใช้สมองอย่างหนักในการคิด วิเคราะห์และนึกถึงเนื้อหาต่างๆ ที่ได้อ่านมา บางคนเข้าห้องสอบยังไม่มีความมั่นใจ ยังไม่พร้อมหรือสับสนเนื้อหาที่อ่าน ถ้าเล่น Sudoku จะทำให้เรามีสมาธิมากขึ้น ได้คิดวิเคราะห์และกระตุ้นให้สมองทำงาน “เล่นตอนกินขนมหรือของว่าง” เพราะผลไม่มีประโยชน์ต่อสมองส่วน Sudoku ก็กระตุ้นการทำงานของสมองน่าจะเข้ากันได้ดี

กับ ‘ซูโดกุ’ (SU DOKU)

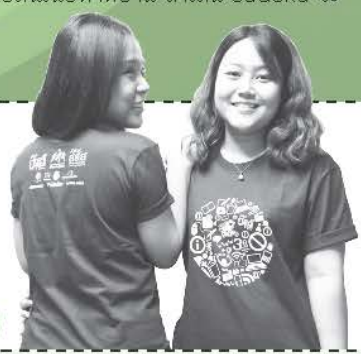
8	4	7	3	5	9	1	6	2
9	6	3	1	4	2	5	7	8
1	5	2	8	6	7	9	4	3
7	9	5	2	1	8	6	3	4
6	1	8	7	3	4	2	9	5
3	2	4	6	9	5	7	8	1
5	8	6	9	2	3	4	1	7
4	7	1	5	8	6	3	2	9
2	3	9	4	7	1	8	5	6
1	4	9	5	7	8	2	3	6
8	6	2	9	4	3	7	5	1
3	5	7	1	6	2	9	8	4

เมื่อเติมครบทุกช่องแล้วส่งคำตอบที่ถูกต้องพร้อมชื่อที่อยู่ชัดเจนเข้ามาที่

แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. เลขที่ 128/409 ชั้น 37 อาคารพญาไท พลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 (วงเล็บมุมซองว่า ไขปัญหาประลองปัญญา)

10 คนที่ตอบถูก (ด้วยการสุ่มจับรายชื่อ) จะได้รับเสื้อยืดคอกลมจากโครงการ “อย่าปล่อยให้เด็กอ้วน” ฟรี!

* ติดตามรายชื่อผู้ที่ตอบคำถามถูก และเฉลยของฉบับที่ผ่านมาได้ที่ www.facebook.com/art.culture.4h จ้า!

ใบสมัครสมาชิกจุดสารศิลป์สร้างสุข

กรุณากรอกรายละเอียดให้ครบทุกข้อ (ไม่มีค่าใช้จ่ายใดทั้งสิ้น)

ชื่อ..... นามสกุล..... ชื่อหน่วยงานของท่าน.....

เบอร์โทรศัพท์..... เบอร์แฟกซ์..... อีเมล.....

ที่อยู่เพื่อจัดส่ง..... เลขที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

(สามารถถ่ายสำเนาได้)

กรอกรายละเอียดแล้วกรุณาส่งกลับมายัง แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. เลขที่ 128/409 ชั้น 37 อาคารพญาไท พลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 หรือ โทร. 02 612 6996-7 ต่อ 101